

A kapernaumi százados hite

avagy

Tényleg azt akarja Isten, hogy meggyógyuljunk?

(Mt 8:5-13)

Suhai György

2019.12.10.

“Mikor pedig bement Jézus Kapernaumba, egy százados ment hozzá, kérvén őt, ⁶ És ezt mondván: Uram, az én szolgám otthon gutaütötten fekszik, és nagy kínokat szenved. ⁷ És monda neki Jézus: Elmegyek és meggyógyítom őt. ⁸ És felelvén a százados, monda: Uram, nem vagyok méltó, hogy az én hajlékomba jöjj; hanem csak szólj egy szót, és meggyógyul az én szolgám. ⁹ Mert én is hatalmasság alá vetett ember vagyok, és vannak alattam vitézek; és mondom egyiknek: Eredj el, és elmegy; és a másíknak: Gyere ide, és idejön; és az én szolgámnak: Tedd ezt, és megteszi. ¹⁰ Jézus pedig, amikor ezt hallotta, elcsodálkozott, és monda az őt követőknek: Bizony mondom nektek, még az Izráelben sem találtam ilyen nagy hitet. ¹¹ De mondom nektek, hogy sokan eljönnek napkeletről és napnyugatról, és letelepednek Ábráhámmal, Izsákkal és Jákóbbal a mennyek országában: ¹² Ez ország fiai pedig kivettetnek a külső sötétségre, ahol sírás és fogcsikorgatás lesz. ¹³ És monda Jézus a századosnak: Eredj el, és legyen neked a te hited szerint. És meggyógyult a szolgálója abban az órában.” (Mt 8:5-13)

Nagyon világos, egyszerű, mindenféle vallásos sallangtól mentes tanítást találunk ebben a történetben a gyógyításra, a mi hitünkre és Jézus hatalmára vonatkozólag. A százados (nem zsidó, nem „keresztény”, de Jézusban hívő) egy világos kéréssel fordul Jézushoz: *„Uram, az én szolgám bénultan fekszik otthon és szörnyű kínok gyötrik.”* (8:6) Jézus nem azt mondja neki, hogy vizsgáljátok meg, hogy vajon mi lehet az Isten akarata ezzel a betegséggel, miért engedte meg (netán miért adta rá) Isten ezt a betegséget, milyen bűn lehet a hátterében és hogy vajon meg akarja-e egyáltalán gyógyítani őt. Jézus, mint Isten (Úr, Jahve) és mint Szentlélekkel betöltekezett, tehát az Atya tekintélyével és a Szentlélek erejével felruházott ember (teljesen és valósággal emberré lett) annyit felel a százados kérésére, hogy *„elmegyek és meggyógyítom őt”* (8:7). Első olvasásra úgy tűnhet, hogy a százados kérése kizökkentette Jézust a napi menetből. Ám sokkal valószínűbb, hogy ez is része volt az aznapi terveknek! Egyetlen terve volt Jézusnak, hogy az Atya akaratát lesse és cselekedje. Nem mondja még csak azt sem, amit a hasonló kéréssel jövő szintén pogány (kánaáni) asszonynak mond, hogy *„nem küldettem máshoz, csak Izráel házának elveszett juhaihoz”* (Mt 15:24). Mind a százados, mind az asszony *teljes hittel* fordul Jézushoz és Jézus erre a hitre válaszolva gyógyítja meg a szolgát és az asszony lányát.

Mt 8:13 És monda Jézus a századosnak: Eredj el, és **legyen neked a te hited szerint.** És meggyógyult a szolgálója abban az órában.

Mt 15:28 Ekkor felelvén Jézus, monda neki: óh asszony, **nagy a te hited! Legyen neked a te akaratod szerint.** És meggyógyult a lánya attól a pillanattól fogva.

Mert tényleg minden lehetséges annak, aki hisz!

Mit hittek ezek a pogányok? Nem a saját érdemeikben hittek, hanem Jézus teljhatalmában. Jézusnak elég csak isteni tekintélyénél és hatalmánál fogva parancsolnia a betegségnek, démonoknak, mint az ő *alattvalóinak* (minden az ő lábai alá vettetett) és azok engedelmeskedni fognak. Ha Jézus parancsol, a betegségnek, démonoknak engedelmeskedniük kell! Ha Jézus parancsol, arra történnie kell valaminek. Sehol nem olvassuk azt, hogy Jézus bárkit is visszautasított volna. Aki hittel kérte Jézust,

hogy gyógyítsa meg őt vagy valamelyik hozzátartozóját, annak Jézus mind feltétel nélkül teljesítette ezt a kérését. Miért lenne ez ma másként? A gyógyulás, szabadulás feltétele nem Jézus akarata (tudjuk, hogy ma is akarja), hanem a mi hitünk! Méghozzá abban, hogy ma is meg akarja gyógyítani a mi, azaz az ő népe, azaz a Benne hívők betegségét. Jó példa erre az epilepsziás fiú meggyógyítása. Az apa Jézus lábaihoz borul és ezt mondja:

Mk 9:22-24 **ha valamit tehetsz**, légy segítségül nekünk és könyörülj meg rajtunk. ²³ Jézus pedig monda néki: **Ha képes vagy rá [hinni], minden lehetséges annak, aki hisz.** ²⁴ A gyermek atyja pedig azonnal kiáltván, könnyhullatással mondta: Hiszek Uram! Légy segítségül az én hitetlenségemnek.

Vagy az az ember, akit Pál gyógyított meg, látva, hogy van hite a gyógyulásra.

Apcsel 14:8-10 Lisztrában ott ült egy lábával tehetetlen ember, aki anyjának méhétől fogva sánta volt, és sohasem járt. ⁹ Ez hallotta Pált beszélni, aki jól szemügyre vette, **és látta, hogy van hite ahhoz, hogy meggyógyuljon**, ¹⁰ ezért hangosan így szólt hozzá: Állj a lábadra egyenesen! Ekkor az talpra ugrott, és járt.

Figyeljük meg, hogy gondolkodik a százados.

Mt 8:9-10 Mert én is hatalmasság alá vetett ember vagyok, és vannak alattam vitézek; és mondom egyiknek: Eredj el, és elmegy; és a másiknak: Gyere ide, és idejön; és az én szolgámnak: Tedd ezt, és megteszi. ¹⁰ Jézus pedig, amikor ezt hallotta, elcsodálkozott, és monda az őt követőknek: Bizony mondom nektek, **még az Izráelben sem találtam ilyen nagy hitet.**

A betegségek, démonok Jézus alattvalói! Jézusban mi is uralkodunk (Ef 2:6; Rm 5:17), ugyanazzal az isteni tekintéllyel és Szentlélektől kapott hatalommal, amivel Jézus. Jézus az ő hatalmát és tekintélyét ránk ruházta a Szentlélek által, aki a szívünkbe áradt (Rm 5:5). A legfőbb kérdés, hogy hiszük-e ezt. Hiszük-e azt, amit a százados hitt, hogy mivel Jézusban vagyunk, a betegségek és a démonok *a mi alattvalóinkká* is lettek, és ezért, ha Jézus nevében parancsolunk nekik, akkor ugyanúgy engedelmeskedniük kell nekünk, mint ahogy engedelmeskedtek Jézusnak, amikor közvetlenül Ő parancsolt nekik itt a földön (8:9). Erre utal Jézus a fügefá elátkozásánál...

Mk 11:22-24 És Jézus felelvén, monda nékik: **Legyen hitetek Istentől** [egészen pontosan *“isteni hitetek”*, azaz olyan, amilyen Jézusnak volt]. ²³ Mert bizony mondom nektek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj felj és ugorj a tengerbe! **és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, meg lesz néki**, amit mondott. ²⁴ Azért azt mondom nektek: **Amit könyörgésetekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megkapjátok, és meglesz nektek.**

Ilyen mindent elnyerő hite volt a vérfolyásos asszonynak is, akinek elég volt hittel csupán megérintenie Jézus ruháját és azonnal meggyógyult. *Őt is a Jézusba vetett hite gyógyította meg.*

Mt 9:21-22 Mert ezt mondta magában: Ha csak ruháját illetem is, meggyógyulok. ²² Jézus pedig megfordulván és rátekintvén, monda: **Bízzál leányom; a te hited megtartott téged.** És meggyógyult az asszony abban az órában.

Márk azt is leírja, hogy amikor az asszony hittel megérintette Jézust, Jézus hirtelen azt érezte, hogy *“isteni erő (Szentlélek) áradt ki belőle”* (Mk 5:30). Vagyis az asszony élő hite mozgósította a Jézusban levő Szentlelket, hogy meggyógyítsa őt! Ez indirekt módon azt is jelzi, hogy nem Jézus irányította a benne levő Szentlelket, hanem a Szentlélek vezette/irányította Jézust (is). A valódi hit mozgósítja, működésre készíti a Szentlelket. A valódi hitre Isten mindig is valódi gyógyulással, valódi szabadulással válaszolt és válaszol ma is! De arra is látunk példát, amikor a valódi hitetlenség *“megköti”*, megszorítja, megoltja Isten Szentlelkét. Ezzel szembesült Jézus az ő szülővárosában,

mely epizód, Márk evangéliumában, közvetlenül a vérfolyásos asszony hit általi gyógyulása után szerepel!

Mk 6:5-6 Nem is tudott ott semmi csodát tenni, csak néhány beteget gyógyított meg, rájuk vetvén kezeit. ⁶ **És csodálkozott azok hitetlenségén.**

Úgy tűnik, az alapelv nagyon egyszerű: ha valahol Isten/a Szentlélek valódi hitet érzel, akár az imádkozó, akár az imádságot kérő részéről, ott valódi csodák (gyógyulások, szabadulások) történnek. Ám a valódi hitetlenség "megkötí" a Szentlélek/Isten "kezét". Rendkívül merész gondolatok ezek, mind a kegyességi hátterünk, mind pedig a mindennapi tapasztalataink fényében, de egyszerűen nem tudom másként értelmezni ezeket a hit és gyógyulás összefüggéséről szóló, nagyon erőteljes üzenettel bíró epizódokat.

Legtöbbször az a bajunk, hogy a teológiánk ássa alá az Igébe vetett bizalmunkat. Pont annyi teológiát ismerünk, ami elég ahhoz, hogy aláassa a Bibliába vetett hitünket. Egy éles, kritikus helyzetben inkább a teológiánkra, tapasztalatainkra, kegyességi irányzatunk hagyományaira, meggyőződéseire állunk rá (a szent teheneinkben bízunk), mint Isten Igéjének egyszerű, világos kijelentéseire/tanítására. Amíg élnek a szent tehének, addig legfeljebb csak tejet kaphatunk tőlük, és hitben kiskorúak maradunk, vö. Zsid 5:12-14. „Le kell öljük a szent teheneket ahhoz, hogy húshoz juthassunk!” (Curry Blake) Nem mindegy, hogy gyermeki hitünk van-e vagy hitben gyermekek vagyunk.

Van-e akkora hitünk, mint ennek a két asszonynak vagy a kapernaumi századosnak volt?

Meg vagyok győződve, hogy azért van „szükségünk” betegségre és más hasonló hitpróbákra, hogy megedződjön a hitünk, hogy elkezdjünk végre öntudatra ébredni és egyre jobban összhangba kerülni a mindennapi tapasztalatainkat illetően is azzal, akik Krisztusban vagyunk: az Atya szeretett és a Szentlélek által felhatalmazott és mennyei erővel felruházott királyi gyermekei, akiknek a lábai alá vettetett minden (démon és betegség) és akik abban az ígéletben hisznek, hogy „*a békesség Istene megrontja a Sátánt a ti lábaitok alatt hamar*” (Rm 16:20). A kérdés tehát nem az, hogy Krisztusban van-e hatalmunk a betegség és a démonvilág felett, hanem az, hogy hisszük-e ezt!

Lk 10:19 íme adok nektek hatalmat, hogy a kígyókon és skorpiókon tapossatok, és az ellenség minden erején, és semmi sem árthat nektek.

Jézus ezzel a megbízással küldi ki tanítványait a világba és meg is ígéri nekik, hogy a küldetésük részeként betegeket fognak gyógyítani és démonokat fognak űzni a Belé vetett hit által.

Mk 16:17-20 Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek... betegekre vetik kezeiket, és meggyógyulnak... ²⁰ Azok pedig kimenvén, prédikáltak mindenütt, **az Úr együtt munkálkodva velük, és megerősítve az Igét a jelek által**, amelyek követték őket.

Nem véletlenül kérdezi meg Jézus az ő visszajövetelét megelőző időszak keresztyéneivel kapcsolatban, akik az Isten országa evangéliumát hirdetik ugyan, de nem tapasztalják annak a betegség és a sátán uralma alól felszabadító erejét, hogy „*amikor eljön az Ember Fia, talál-e hitet a földön?*” (Lk 18:2). És bizony többekkel, akik magukat keresztyénnek tartják, megtörténik majd az, amiről Jézus beszélt:

Mt 8:11-12 De mondom nektek, hogy sokan eljönnek napkeletről és napnyugatról, és letelepednek Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal a mennyek országában: ¹² **Az Isten országának [névleges] fiai pedig kivettetnek a külső sötétségre**, ahol sírás és fogcsikorgatás lesz.

Az imént említett kérdés abban a példázatban hangzik el, amelyben egy özvegyasszony *kitartóan ostromol* egy istentelen bírót az ő könyörgésével, mire a bíró azzal reagál, hogy megadja neki a kérését:

Lk 18:5-7 mivelhogy terhemre van nekem ez az özvegyasszony, megszabadítom őt, hogy szüntelen reám járván, ne gyötörjön engem. ⁶ Monda pedig az Úr: Halljátok, mit mond e hamis bíró! ⁷ **Hát az Isten nem áll-e bosszút az ő választottaiért**, akik őhöz kiáltanak éjjel és nappal, ha hosszútűró is irántuk?

S noha ez a „megszabadítás” a végső nagy megszabadításra vonatkozik, amikor Isten végleg számúzi a sátánt, a gonoszsgot és minden betegséget a világból, az ígéret már most is érvényes, már most is megtapasztalhatjuk annak beteljesedését, amikor mi is kitartóan „zaklatjuk” a mi mennyei Apukánkat, az igaz, szerető Bírót, hogy szabadítson meg valakit bizonyos démonoktól vagy gyógyítson meg valamilyen betegségből. Ha hittel kérjük Őt, Jézus nevében, akkor valami egészen biztosan történni fog. Jézus maga is biztat erre a kitartó könyörgésre:

Mt 7:7-11 Kérjétek és adatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyitják néktek. ⁸ Mert aki kér, mind kap; és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyitják. ⁹ Avagy ki az az ember közületek, aki, ha az ő fia kenyeret kér tőle, követ ad neki? ¹⁰ És ha halat kér, vajjon kígyót ad-e neki? ¹¹ Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, akik kérnek tőle?!

A démonoktól való szabadulás és a betegségből való gyógyulás „jó”, Isten szíve és akarata szerinti kérés, amivel bátran fordulhatunk a mi mennyei Apukánkhoz. S ha nem történik meg mindjárt, amit kérünk, az nem azt jelenti, hogy Isten nem akarja meghallgatni a kérésünket, hanem azt, hogy kitartóan kell kérnünk! Illés 7x imádkozott esőért és nem adta fel. Miért? Mert biztos volt benne, hogy ez az Isten akarata. Naámánnak 7x kellett megfürödni a Jordánban ahhoz, hogy meggyógyuljon. Nekünk sem szabad tehát meglepődnünk, sem elbátortalanodnunk, ha Isten nem azonnal hallgatja meg a mi gyógyulásra, szabadulásra irányuló könyörgésünket. Erre a kitartó, hitből fakadó könyörgésre utal az is, amit Jézus egy másik alkalommal mond, amikor a tanítványok nem tudnak kiűzni egy démont/meggyógyítani egy beteget:

Mt 17:19-21 Mi miért nem tudtuk azt kiűzni? ²⁰ Jézus pedig monda nekik: **A ti hitetlenségetek miatt.** Mert bizony mondom nektek: **Ha akkora hitetek volna, mint a mustármag**, azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen amoda, és elmenne; **és semmi sem volna lehetetlen nektek.** ²¹ Ez a fajta pedig nem megy ki, csak **könyörgés (és böjtölés?) által.**

Legyünk tehát kitartóak és állhatatosak a gyógyulásért, szabadításért való imában (Kol 4:2), biztosan tudva, hogy ez az Isten akarata (ld. „Mit kezdjünk a betegséggel?”¹)! Jakab pedig arra biztat, hogy szükség esetén vonjunk be másokat is ebbe a könyörgésbe.

Jak 5:14-16 Beteg-e valaki köztetek? **Hívja magához a gyülekezet véneit**, és imádkozzanak felette, megkenvén őt olajjal az Úr nevében ¹⁵ **És a hitből való imádság megtartja a beteget, és az Úr felsegíti őt.** És ha bűnt követett is el, megbocsáttatik neki. ¹⁶ Valljátok meg bűneiteket egymásnak **és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok**: mert igen hasznos az igaz ember **buzgó könyörgése.**

---

1 <http://istenalma.hu/sites/default/files/HS/Mit%20kezdjünk%20a%20betegséggel.pdf>.

Nem meglepő módon Jakab is a hit (a betegért imádkozók hitének) fontosságát hangsúlyozza a gyógyulással kapcsolatban. És azt mondja, hogy a hitből fakadó imádságra Isten gyógyulással/szabadulással és szükség szerint bűnbocsánattal fog válaszolni. Erre kvázi mérget vehetünk!

S ha Jézus meghallgatta egy még meg nem igazított kapernaumi százados és egy átok alatt lévő, Isten népe ősellenségének számító népcsoportból (1 Móz 9:25) származó asszony és egy tisztátalannak számító, számkivetett asszony gyógyításra irányuló kérését is, akkor mennyivel inkább bízhatunk abban, hogy a mennyei Atya meg fogja hallgatni a mi gyógyításra, szabadulásra irányuló kéréseinket is, akik Krisztusban örökre igazakká lettünk (Zsid 10:14; Rm 5:19; 2 Kor 5:21) és befogadtattunk a Szentháromság családjába! Fiakká, szeretett gyermekekké lettünk.

Figyeljük csak, mit mond Jézus a kánaáni, azaz nem az Isten népéhez tartozó asszonynak, amikor az ő lánya gyógyulásáért könyörög Jézushoz.

Mk 7:27 Jézus pedig monda neki: Engedd, hogy először a fiak elégíttessenek meg: Mert nem jó a **fiak kenyere**t elvenni.

A gyógyulás/szabadulás *a fiak kenyere*, mellyel az Atya (elsősorban, „először”) az ő gyermekeit akarja megelégtíteni! Nem lennék meglepődve rajta, ha Jézus ezt is beleértette volna a Mi Atyánk azon kérésébe, hogy *„a mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma!”*. Melyik Atya adna követ (valami mást) az ő fiának, ha az kenyeret (gyógyulást) kér tőle? (Lk 11:11) A lényeg, hogy hittel kérjük és semmit se kételkedjünk (Jak 1:6)!

Jézus, a búcsúbeszédében, szabályszerűen belesulykolja a tanítványok szívébe ezt a nagyon fontos igazságot és ígéretet:

Jn 14:12-14 Bizony, bizony mondom nektek: **Aki hisz** énbennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem (mint pl. gyógyítás, ördögűzés); és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek. ¹³ És **akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt**, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban. ¹⁴ **Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt.**

Jn 15:7 Ha énbennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, **kérjétek, amit csak akartok, és meglesz az nektek.**

Jn 16:22-24 de ismét meglátlak majd titeket [a feltámadás után], és örülni fog a ti szívetek, és senki el nem veszi tőletek a ti örömeiteket. ²³ És azon a napon nem kérdeztek majd engem semmiről. **Bizony, bizony mondom nektek, hogy amit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja nektek.** ²⁴ **Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben: kérjétek és megkapjátok**, hogy a ti örömeitek teljes legyen.

Halljátok, mit mond Jézus? „Kérjétek, amit csak akartok, az én nevemben és megkapjátok”!
„Emlékezzetek! Emlékezzetek! Higgyetek bennem! Higgyetek az ígéretemben! És kérjétek tőlem!”
Jézus Krisztus tegnap és ma és mindörökké ugyanaz! Ugyanaz a Krisztus, ugyanaz az Atya és ugyanaz a Szentlélek!

1 Jn 5:14-15 Ez az **a bizalom**, amellyel iránta vagyunk, hogy ha kérünk valamit az ő akarata szerint, **meghallgat minket**. És ha tudjuk, hogy meghallgat bennünket, akármit kérünk, azt is tudjuk, hogy már megkaptuk, amiket kértünk tőle.

Salamon azt írja, és bizonyára tapasztalta is ezt, hogy Isten Igéje gyógyszer a testünknek (feltéve, hogy hittel „vesszük be” azt):

Péld 4:20-22 Fiam, **az én Igémre figyelmezz**, az én beszédimre hajtsd füledet. ²¹ Ne távozzanak el a te szemeidtől, tartsd meg ezeket a te elmédben. ²² Mert ezek élet azoknak, akik megnyerik, és **egész testüknek gyógyulás.**

A zsoldáros pedig ezt írja Isten népével kapcsolatban:

Zsolt 107:20 Elküldte Igéjét, és meggyógyította őket, kiszabadította őket pusztulásukból/megsemmisülésükből....

Hogyan, mikor küldte el Szavát?

Jn 1:14 Az Ige testté lett, és közöttünk lakozott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal.

Mt 8:17 Hogy beteljesedjék, amit Ézsaiás próféta mondott, így szólván: **Ő vette el a mi erőtlenségünket, és ő hordozta a mi betegségünket.**

Ezt a gyógyító isteni jelenléte ünnepezzük karácsonykor! Az Isten Szava testté lett és valódi (testi-lelki) gyógyulást/szabadulást hozott nekünk, akik Őbenne hiszünk! Bárcsak minél többen átvehetnénk ezt a karácsonyi ajándékot azáltal, hogy valódi gyógyulást/szabadulást élünk át a családjunkban egy konkrét betegségből a Jézus Krisztusba és az Ő fenti ígéreteibe vetett hit által!

Mal 4:2 És nektek, akik féltitek nevemet, **föltámad az igazság/megigazulás Napja. Szárnyai alatt gyógyulás lesz**, és kimentek, és úgy ugrándoztok, mint a hizlalóból kikerült borjak.